

Jacobus 1:19-27

19 Weet dit wel, mijn geliefde broeders: ieder mens moet snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn;

Weet dit wel ... Dit is iets, mijn geliefde broeders, zo schrijft Jacobus, wat jullie goed moeten weten.

Wat nu volgt is nuttig om in praktijk te brengen voor ieder mens. Ieder mens zou daar nut van hebben. Wat dan? Om snel te zijn om te horen.

Bij veel mensen is het juist andersom; ze zijn snel om te spreken. Nu komt er een goddelijk verlossend woord wat onze zielen kan genezen.

Dit woord wordt in een mens geplant, zoals je een stekje in de grond plant. Het moet eerst in de grond geplant worden en daarna kan de boom tot groei komen.

Het woord is het zaad en het valt in ons hart. Daar kan het ontkiemen als wij het aannemen zoals vers 21 zegt: *neem het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden.*

Dit zijn zulke praktische woorden; je kunt er de hele dag en de hele avond je winst mee doen.

In Romeinen 10:6 staat: *Nabij u is het woord, in uw mond en in uw hart, namelijk het woord des geloofs, dat wij prediken.*

Het is dus niet een wet op papier wat je leest in je bijbel; nee, het is een woord Gods dat in onze harten geplant wordt. Het is vol levenskracht.

De vertaling van Petrus Canisius zegt hierover: *(21) Neemt met zachtmoedigheid het woord van God aan, dat in u werd geplant en de kracht bezit, uw zielen te redden.*

Dus dit is het zaad Gods wat wij in onze harten planten en in

onze mond nemen: *Snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn.* Dat in ons geplante woord heeft de kracht om onze zielen te behouden.

Dit woord kan onze onrustige zielen behouden. Het is hetzelfde woord dat Jezus tegen genezen zieken gebruikte: *Uw geloof heeft u behouden ...* zo is het vertaald: maar Hij zei letterlijk: uw geloof heeft u *genezen*.

Dit woord is een weldadig medicijn. Tot genezing voor je ziel. Wat een rust: snel zijn om te horen en langzaam om te spreken en langzaam tot toorn.

Waar haalt Jacobus vers 19 vandaan? Er werd door de Joden tamelijk veel gelezen in een boek dat heet: *De wijsheid van Jezus Sirach*.

Dat was een man die ongeveer 160 jaar voor Christus geboren werd en een boek heeft geschreven.

Het boek staat niet in de bijbel en het staat niet gelijk met de door God geïnspireerde Schriften maar toch geniet het boek grote waardering onder de Joden en ook onder de Katholieken. In de Willibrord vertaling komt dit boek ook voor.

Welnu, in het boek van deze Jezus Sirach staat in hoofdstuk 5:11 *Wees er vlug bij om te luisteren en bedenk u ... voor gij antwoord geeft.*

Dus Jakobus heeft dit woord waarschijnlijk uit het boek van Jezus Sirach.

Ook staat er in Spreuken 10:19 (en wij weten dat Salomo goddelijke wijsheid heeft ontvangen):

In veelheid van woorden ontbreekt de overtreding niet, maar wie zijn lippen bedwingt, is verstandig.

Als dus in "veelheid van woorden" de overtreding niet ontbreekt, dan is het van belang om te leren om – zoals Jakobus

het zegt – langzaam te zijn om te spreken.

Vers 19 zegt ook: *langzaam tot toorn.*

Dat wil dus zeggen, dat wij mogen toornen, maar niet te snel. Er staat: *langzaam tot toorn.*

In Efeze 4:26 staat in de Statenvertaling: *Wordt toornig en zondigt niet; de zon ga niet onder over uw toornigheid.*

Toornen zonder te zondigen is dus mogelijk, als de zon maar niet ondergaat in ons hart.

20 Want de toorn van een man brengt geen gerechtigheid voor God voort.

Er bestaat dus een toorn die uit de man, dat wil zeggen, uit de mens is, maar er bestaat ook een toorn, die uit God is. De menselijke toorn leidt niet tot gerechtigheid voor God.

Maar de toorn, die uit God komt, is goed. We lezen

daarover in Marcus 3:1/6 het volgende:

En Hij ging wederom een synagoge binnen en daar was een mens met een verschrompelde hand; En zij letten op Hem, of Hij hem op de sabbat genezen zou, om Hem te kunnen aanklagen.

En Hij zei tot de mens met de verschrompelde hand: Kom in het midden staan. En Hij zei tot hen: Is het geoorloofd op de sabbat goed te doen of kwaad te doen, een leven te redden of te doden? Maar zij zwegen stil.

En nadat Hij hen, zeer bedroefd over de verharding van hun hart, rondom Zich met toorn had aangezien, zei Hij tot de mens: Strek uw hand uit! En hij strekte haar uit en zijn hand werd weder gezond.

En de Farizeeën gingen heen en pleegden terstond met de Herodianen overleg tegen Hem ten einde Hem om te brengen.

Jezus werd zeer bedroefd over de verharding van hun hart en werd daarna toornig op hen. Dat was een goddelijke verontwaardiging.

21 Legt dus af alle vuilheid en alle uitwas van boosheid en neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden.

Hier wordt gesproken over dingen, die wij afleggen zullen, die niet bij ons horen als wedergeboren mensen. Alles wast een smet op ons leven kan brengen en alle uitwas van boosheid.

De vertaling van Willibrord geeft het laatste gedeelte van deze tekst als volgt weer:

... en neemt met zachtmoedigheid het woord van God aan, dat in u werd geplant en de kracht bezit uw zielen te redden.

Dit woord van God, om snel te zijn om te horen en langzaam tot

spreken, werd in onze harten geplant.

Zoals men een jonge boomstek in de aarde plant, zo wordt dit woord in ons hart geplant. En het woord staat niet op stenen tafels of alleen op papier, maar het is in ons gepland. En dit woord bezit de kracht om onze onrustige zielen te redden, te verlossen.

22 En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden.

Wanneer misleidt een christen zichzelf? Kan een christen zichzelf misleiden? Ja, dat kan volgens dit bijbelwoord. Als ik het woord hoor en er verder niets mee doen.

23 Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt;

Wanneer wij het woord horen om *snel te zijn om te horen en langzaam om te spreken* en over

het afleggen van alle uitwas van boosheid, dan zien wij onszelf.

Dan zien wij onze tekorten daarin. We zien onszelf in de spiegel van het woord! En als wij er daarna niets mee doe, dan lijken wij op de man genoemd in vers 24:

24 Want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag.

25 Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen.

Wat is dan die volmaakte wet, die der vrijheid? Dat is, dat je niet iets moet, maar dat je het wilt. Dat is een groot verschil: iets moeten of iets willen.

Je doet het niet gedwongen, maar van harte. Je kan je werk doen, omdat het moet. Maar Col. 3:23 zegt: verricht uw werk van harte, als voor de Heere en

niet voor de mensen. Dan krijg je ook loon.

Waar de Geest des Heren is, is vrijheid (2 Cor. 3:17) en wij zijn tot vrijheid geroepen. Gebruik, zegt Paulus, die vrijheid niet als aanleiding voor het vlees, maar dient elkander door de liefde.

De Geest des Heren voert ons in de vrijheid en we komen meer en meer in de vrijheid, wanneer we meer en meer deel krijgen aan de vruchten van de Geest.

In Gal. 5:22/23 staat: *maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet.*

De wet zegt b.v. gij zult niet stelen en gij zult geen vals getuigenis geven tegen uw naaste. Maar dat ligt ver achter ons als wij door de Geest in liefde, blijdschap en vrede leven.

25 Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid.

Hoe heerlijk om ons te verdiepen (en dat is een mooi woord) om ons te verdiepen in de volmaakte wet, die der vrijheid. Niets moet, alles mag, wat het goede en positieve betreft.

En dan niet als een vergeetachtig hoorder, maar als een werkelijke vader. Dan zijn we zalig (dat wil zeggen, gelukkig en blij) in ons doen.

Wanneer Jacobus ons aanspoort, om snel te zijn om te luisteren en langzaam om te spreken, dan is dat een wet van de liefde.

Die voert tot vrijheid en als dan deze woorden door de Geest in het hart geplant worden, en men aanvaard met zachtmoedigheid het woord, dat in ons geplant wordt, dan wil men het en dan is het niet iets van moeten.

26 Indien iemand meent godsdienstig te zijn en daarbij zijn tong niet in toom houdt,

maar zijn hart misleidt, diens godsdienst is waardeloos.

Het is één van de meest aanscherpende woorden, die er in de bijbel staan. Maar waarom staat het er zo aanscherpend? Om ons wakker te schudden. Dat als wij onze tong niet in toom houden, onze godsdienst waardeloos is.

Vier andere vertalingen zeggen: *uw godsdienst is dan ijdel*. Nog een andere vertaling zegt: *uw vroomheid heeft geen waarde* en de NBG vertaling zegt dus: *uw godsdienst is waardeloos*.

Dus gaat het erom, dat wij het als iets heerlijks gaan zien, om onze tong te besturen, als een kracht van binnenuit, met het woord, dat door de Geest in onze harten is geplant.

Voordat ik mijn rijbewijs haalde, had ik niet achter het stuur gezeten. Toen ging ik mij oefenen om mijn rijbewijs te halen, en het was leuk, ook al maakte ik soms nog fouten.

Zie het als het behalen van een soort rijvaardigheidsbewijs. Zonder rijbewijs zijn wij immers in het verkeer een gevaar op de weg!

Laten we allemaal ons geestelijke rijvaardigheidsbewijs halen, zodat wij geen gevaar op de smalle weg zijn.

27 Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren.

Tegenover de waardeloze godsdienst staat de waardevolle godsdienst.

Deze godsdienst is zuiver voor God de Vader, dat wil zeggen zuiver in Zijn oog. Niet wat wij van de ware godsdienst vinden, maar wat Hij er van vindt.

God, onze Vader, stelt een zuivere en onbevleete godsdienst zeer op prijs. Het uit zich in barmhartigheid en de zuivere godsdienst in Gods oog

is: zichzelf onbesmet van de wereld te bewaren.

Het is een vastbesloten levenswandel, om zichzelf onbesmet van de wereld te bewaren. Met wereld wordt bedoeld, dat wat losgescheurd is van God en zo onder de beïnvloeding van de overste dezer wereld is gekomen.

Wie dat doet – zichzelf onbesmet van de wereld bewaren – zal ervaren dat hij of zij omringd wordt met een zorgzame en tedere liefde van de Vader.

God, de Vader, acht deze zuivere en onbevleete toewijding zeer kostbaar. Wat je opgeeft, staat in geen vergelijking met wat je ontvangt.

Laten wij ons training om ons geestelijk rijvaardigheidsbewijs te halen; zodat wij geen gevaar op de smalle weg zijn. Voor het theorie examen zijn wij spoedig geslaagd maar dan ook verder met de praktijk.

Soms moet je het rijexamen een paar keer over doen. Soms is het nodig om nog wat extra lessen nemen. Maar we geven niet op; we zullen slagen.

Het gaat niet om het sturen van een auto, maar om het sturen van de tong. Want wie geleerd heeft om zijn tong te sturen, diens godsdienst is waardevol. En wie het in zijn leven niet zal of wil leren, diens godsdienst is ... waardeloos.

En neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden.

Dat wij het als iets heerlijks gaan zien, om onze tong te leren besturen, als een kracht van binnen uit, vanuit Woord, dat door de Geest in onze harten is geplant.